

חוק רישום פטירות חיילים שנספו במערכה (הוראת שעה) תשי"ז-1957*

1. בחוק זה תהא לכל מונה המשמעות שיש לו בחוק רישום פטירות חיילים שנספו במלחמת השחרור, תשי"ז-1957 (להלן -- החוק העיקרי).	פרשנות
2. החוק העיקרי, יחול על חייל שנפטר עקב מילוי תפקידו בתקופה שבין יום כ"א בחשון תשי"ז (26 באוקטובר 1956) לבין יום א' בניסן תשי"ז (2 באפריל 1957) כשם שהוא חל על חייל שנפטר לפני תחילתו של החוק העיקרי.	דין חייל שנפטר
3. שר הבטחון ממונה על ביצוע חוק זה.	ביצוע

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
בשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק דבריו הסכימו בת"ח 301 תשי"ז עמ' 218.
1 ס"ה 52, תשי"ז עמ' 173.

חוק יחב המגן, תשי"ז-1957*

1. בחוק זה תהא לכל מונה המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה, 1947 (להלן -- הפקודה), אם אין כוונה אחרת משהמנה.	הגדרות
2. (א) כל אדם ישלם על הכנסתו בשנת המס 1957, נוסף על המס שהוא חייב לשלם לפי הפקודה, תוספת מיוחדת של יחב מגן, שתוקף למימון צרכי הבטחון.
(ב) התוספת המיוחדת של יחב מגן תהא בסכום ההפרש שבין המס שהיה חל על ההכנסה האמורה על פי הפקודה אילו גשתגה כאמור בסעיף 3 לחוק זה לבין המס החל על אותה הכנסה לפי הפקודה בלעדי אותם השינויים.	יחב מגן על הכנסה
3. ראלה השינויים בפקודה לצורך קביעת ההפרש בעד התוספת המיוחדת של יחב המגן כאמור בסעיף 2:	השינויים בפקודה

(1) בסעיף 5א (9), במקום "בשיעור שלא יעלה על 25% יבוא" בשיעור שלא יעלה על 30%;

(2) בסעיף 14 (א), במקום "1050 לירות" יבוא "1000 לירות" ובטורו יוסף "אולם אם הכנסתו התייבת במס של אותו יחיד לפני כל ניכוי או פטור עלתה על 1650 לירות, יקטן הניכוי לפי סעיף קטן זה בלירה אחת לכל 25 לירות מאותה הכנסה העודפות על 1650 לירות, ובלבד שהניכוי האמור לא יופחת מ"950 לירות";

(3) בסעיף 29 --

(א) בסעיף קטן (א) --

(1) במטקה (1), במקום "250" יבוא "290"

(2) במטקה (2), במקום "350" יבוא "390"

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק דבריו הסכימו בת"ח 298, תשי"ז עמ' 179.
1 עמ' 1947, תנ"ח 1 מט' 1566, עמ' 77.

- (3) בפסקה (3), במקום "425" יבוא "490"
- (4) בפסקה (4), במקום "500" יבוא "565"
- (5) בפסקה (5), במקום "550" יבוא "640"
- (6) במקום פסקה (6) יבוא:

"(6) על כל לירה מ"1500 לירות הבאות — 665 פר"

(7) על כל לירה מ"1500 לירות הבאות — 690 פר"

(8) על כל לירה נוספת — 715 פר"

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ולפי סעיפים קטנים (א) (5) ו-(6)" יבוא "ולפי סעיפים קטנים (א) (5), (6), (7) ו-(8)";

(4) בסעיף 29א, במקום "מאה וחמישים פרוטה לכל לירה" יבוא "מאתיים פרוטה לכל לירה";

(5) בסעיף 29ב, במקום "שלוש מאות פרוטה לכל לירה" יבוא "שלוש מאות וארבעים פרוטה לכל לירה";

(6) בסעיף 29ג, במקום "25%" יבוא "30%", ובמקום "250 פרוטות" יבוא "300 פרוטות";

(7) בסעיף 30 —

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מאתיים וחמישים פרוטה" יבוא "300 פרוטה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "280 פרוטה" יבוא "330 פרוטה".

פגור טיבה
כ"ן

4. (א) בויתשוב יהב המגן לפי חוק זה לא תוטא בחשבון כהכנסה ריבית שלגביה נתנו הנתוח או פטור לפי חוק מילווה חובה, תשי"ג-1953², חוק אגרות חוב של חברת הושמל לא"י בע"מ (ערכות ופטור ממס), תשט"ו-1955³, חוק לעידוד החסכון (ערכות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז-1956⁴, או לפי אכרות מס הכנסה (פטור), תשט"ז-1956⁵.

(ב) יהב מגן שלא שולם עקב הוראות סעיף קטן (א), דינו לענין סעיף 6 לחוק לעידוד החסכון (ערכות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז-1956, כדין מס שלא שולם עקב הוראות סעיף 5 לחוק האמור.

תחולת פקודת
מס הכנסה

5. הוראות הפקודה יחולו על יהב המגן לפי חוק זה כאילו זיהו חלק ממס לפי הפקודה, ראולם —

(1) לענין יהב המגן יראו כאילו בסעיף 31 (7) לפקודה לאחר המלים "בשיעור של 25% בכל לירה" באמור "וחבותסת 4% בכל לירה על חשבון יהב המגן";

(2) יהב מגן ששולם על ידי חברה על פי סעיף 3 (7) (א) לחוק זה ושנזכה על ידיה על פי סעיף 31 (1) לפקודה, אין לקחור, כאמור בסעיף 32 לפקודה, אלא לעומת יהב מגן החל על מקבל הדיבידנדה;

(3) שר האוצר רשאי בצור, לתגזיל, על חשבון יהב מגן, את התשלומים החדשיים והריבע-שנתיים לפי סעיף 62 לפקודה, וישאי הוא לקבוע הגדלות מודרגות לפי סכום המס בשנה הקובעות.

לורי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
בשיא המדינה

2 מ"ה 123, תשי"ג, עמ' 70.
3 מ"ה 186, תשי"ג, עמ' 116.
4 מ"ה 201, תשי"ג, עמ' 32.
ק"ת 582, תשי"ג, עמ' 484.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אגרות) (תיקון).
תשי"ז-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אגרות) (תיקון), תשי"ז-1957, בנוסח המפורש בתוספת, מוארך בזה עד יום ה' במשבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).	הארכת תוקף
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ז בניסן תשי"ז (27 באפריל 1957).	תחילה

התוספת
(סעיף 1)

תקנות-שעת-חירום לתיקון סדרי הפיקוח על אגרות

1. בתקנות-שעת-חירום (פיקוח על אגרות), תשי"ח-1948 ² (להלן - התקנות), במקום "אגרה" או "אגרות", בכל מקום שמוזכר בהם, יבוא "כלי שיט".	תיקון נוסחים
2. בתקנה 3 לתקנות -	תיקון תקנה 3

(1) במקום הרישה תבוא רישה זו:

"שר התחבורה ורשאי ליתן הוראות להעלים ולרבי-החובל של כלי שיט הישום בישראל או השייך לאזרח ישראל או לתושב ישראל, השכור להם או המשועבד להם -";

(2) בפסקה (ז), בסופה, יבוא "לרבות דמי השכירות";

(3) אחר פסקה ה' יבואו פסקאות אלה:

(א) האוסרות את הפלגתו של כלי השיט מכל נמל או מכל מקום אחר או כניסתו לכל נמל או מקום אחר, או את השטתו של כלי השיט בכל מקום או אזור שלא על-פי היתר שניתן בדרך הנקובה בהוראות כאמור;
(ב) המחייבות את השפוח כלי השיט, כולו או מקצתו, בשכירות ראשית או שכירות משנה, למי שפוח בהוראות, לתקופה ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן;

(ג) האוסרות להצביד בכלי השיט אדם או סוג בני אדם, לרבות מי שאינו מחזיק בתעודת זהות או באישור המפורטים בהוראה;

(ד) האוסרות להעסיק, הן בדרך כלל והן ללא היתר ממי שנקבע בהוראה, אדם או סוג בני אדם כנגיג, טוכן, או מורשה או מקיד, בכל הנוגע לכלי השיט;

(ה) המחייבות נקיטת כל אמצעי בטיחות, זהירות או קשר או האוסרות או המסדירות כל ענין הדרוש לדעתו מטעמי בטחון";

(4) בסוף התקנה תבוא סיפה זו:

"ובלבד ששני ההזכורה לא ישתמש בסמכויות לפי הפסקאות (א), (ב), (ג), (ד), (ה), (ו), (ז) ו-(ח), לתקנה זו, אלא אם ראה צורך בכך לשם הגנת המדינה או לשם קיום אספקה ושירותים חיוניים ולא ישתמש בסמכויות לפי הפסקאות (ה) ו-(ט) לתקנה זו, אלא אם ראה צורך בכך מטעמים שבבטחון המדינה".

* נתקבל בהצעת מיום ה' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודבריו חסבר נתפרסמו במו"מ 302 ונשי"ו עמ' 206.
1 ק"ת 672, תשי"ז, עמ' 804.
2 ע"ר תשי"ח, תוס' א' ט"ז, 21, עמ' 56.

3. אזורי תקנה 3 לתקנות יבואו תקנות אלה:

א. היתר לפי תקנה 3 (ז) מותר לזוהר בכפוף לכל תנאי, סייג או הגבלה שייקבעו בהוראות, וכין השאר לגבי —

- (1) וקיפת תקפו;
- (2) מועדי ההפלה והמטע;
- (3) אזורי המטע;
- (4) נתיב המטע, וכן גמלי ההפלה, הביקור והייצור או מקומותיהם של אלה;
- (5) סוגי ההובלה;
- (6) הנוסעים והמטענים או סוגיהם;
- (7) תנאי ההובלה ודמי ההובלה של הנוסעים או של המטענים;
- (8) השכרת כלי השיט, כולו או מקצתו, למי שפורט בהיתר, בתנאים ובתשלום שפורטו בו.

שכירות כוח
התקנות

ב. (א) ניתנו הוראות לפי תקנה 3 (ז) או לפי תקנה 105 (3) לתקנות שעת-היורו, תשי"ז-1956, רשאי שר התחבורה להורות, הן באותן הוראות והן לאחר מכן, כי כלי השיט ייחשב לכל דבר כמושכר למי שנאמר בהוראות האמורות ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן, כאילו האדם שניתנה לו ההוראה להשכיר את כלי השיט מילא אחריו במלואה.

(ב) הושכר כלי שיט לפי תקנת משנה (א) או לפי תקנה 3 (ז) או לפי תקנה 3א (8), חייבים בעליו ורב הובלה שלו לקיים את תנאי השכירות המוטלים על המשכיר, והפרת תנאי מתנאי השכירות, דינה כדין הפרת הוראה לפי תקנות אלה.

שינוי סגנון
וכיתובים

ג. שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הביטחון, רשאי, אם ראה צורך בכך לשם הגנת המדינה, ליחן הוראות לאזרח או לתושב ישראל —

- (1) המחייבות למסור לשר התחבורה פרטים ותכונות על כל כלי שיט הנבנה או העומד להיבנות על ידיו או בשבילו, וכן על כל שינויים הנעשים או שעומדים לעשותם בכלי שיט הרשום על שמו או השייך לו;
- (2) המחייבות לשנות את מבנהו של כלי שיט הרשום על שמו או השייך לו, או להוסיף בו תוספות ותזווקים בהתאם לתכניות ולמיפ"ר שפורטו בהוראה;
- (3) המחייבות לצייד כלי שיט כאמור בפסקאות (1) או (2) במיני גים, באביזרים, במיתקנים, במכשירים ובכלים שפורטו בהוראה ולהתקנם בהתאם לפירוט שבהוראה;
- (4) האוסרות את בנייתו או את המשכת בנייתו של כלי שיט, אלא תוך ביצוע ההוראות שניתנו לפי תקנה זו;
- (5) האוסרות הפלגת כלי שיט אלא אם קיימו לגביו הוראות שניתנו לפי תקנה זאת.

תיקון תקנה 8

4. בתקנה 8 לתקנות, בתקנת משנה (א), במקום "אלף לירות" יבוא "עשרים אלף לירות", ובסוף יוסיף: "ובית המשפט רשאי לצוות על חילוט כלי השיט שבו נעברה העבירה; בית המשפט המחוזי ישפוט בעברירת לפי תקנות אלה".

3 ק"ת 418, תשי"ז, עמ' 296.

5. אחרי תקנה 8 לתקנות יבואו תקנות אלה:

9. הוראות על פי תקנות אלה הממילות במפורש איטוריים, הגבלות או חיובים או המרשות במפורש עשייתו של דבר, יקוימו וכן בישראל והן כחוקי-לארץ, אם אין כוונה אחרת משומעת מגוף ההוראות, ובתי המשפט בישראל מוטמכים לשפוט עניניה לפי תקנה 8 שבוצעה בהוץ לארץ.
10. (א) הוראה שפורסמה ברשומות -- תחילתה ממועד הפרסום, אם לא נקבע בה מועד אחר.
- (ב) הוראה שפורסמה בעתון יומי -- תחילתה ביום הנקוב על גבי העתון כיום צאת העתון, אם לא נקבע בה מועד אחר לתחילתה.
- (ג) הוראה שלא פורסמה לא ברשומות ולא בעתון יומי -- תחילתה כיום שזינה עשרה שעות מיום פרסומה ברבים בכל דרך אחרת שהיא, אם לא נקבע בה מועד אחר.
- (ד) הוראה שלא פורסמה ברבים -- תחילתה ביום מסירתה לנוגע בדבר, אם לא נקבע בה מועד מאוחר יותר; הוראה שבשלוחה בדואר רשום לפי מסן מקום מגוריו היגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו היגיל או מקום עסקיו האחרון של הנוגע בדבר, רואים אותה כאילו נמסרה בתום 48 שעות משעה שהמסרה לדואר למשלוח.
11. הטוען שיש ניזון היתר, כטור או הקלה אחרת לפי תקנות אלה -- עליו הראייה, והוא חייב להציגם לפי דרישת שוטרי או מי שהוטמן לכך על ידי שר התחבורה.
12. הוראה לפי תקנות אלה לא תיפסל בגלל פגם בנוסח בלבד, וטעות במקנות שם של כלי שיט, של בעליו או של רב החובל שלו לא תפגע בהקיותה של הוראה כאמור.
13. הוראה לפי תקנות אלה יכולה להיות כללית או מסוייגת או לכלי שיט מסויים או לבעליו או לרב החובל שלו.
14. שר התחבורה רשאי לתת הוראות משלימות בכל ענין הדרוש לשם ביצוע תקנות אלה, לרבות הוראות בדבר הודעות, הזמנות, טפסים, מתן פטור, היתר, אישור, תעודה, חידושם של אלה, התלייתם וביטולם והאגרות ויות שישלמו בעדם.
15. ניתנה הוראה לפי תקנות אלה לאדם פלוני או למספר בני אדם שפורשו אתו אחר בהוראה, פרט לקביעת דמי שכירות ובסיבות המפורטות בתקנה 16, רשאי כל הוראה עצמו נפגע על ידי ההוראה לערור עליה תוך המישה עשר יום מהיום שההוראה הניעה לידיעתו לפני ועדת עררים שהוקמה על פי חוק לקיום תקנות של תקנות ההגנה (הוראות שעה) (מס' 6), תשס"ו-1955⁴, והוראות אחרות חוק יחולו על תקנות אלה כאילו היו תקנות שמדובר בהן בסעיף 1 של החוק האמור.
16. (א) חייב שר התחבורה בהוראה לפי תקנה 3 (ז), איים פלוני להשכיר כלי שיט וקבע את דמי השכירות מכות התקנה האמורה, רשאי כל מי שרואה את עצמו נפגע על ידי קביעת דמי השכירות כאמור לערור על קביעה זו לפני בית דין לעררי אגרות שלטי סעיף 10 למקורות המצויינים (הגנה), 1940⁵, ובית הדין האמור רשאי לאשר את הקביעה או לשנותה

התחלה

תחילת הוראות

הצבת היתר וחובת החיכתה בהיתר

טעות או פגם בהוראה

סוגי הוראות

הוראות משלימות

ערים

ערר על קביעת דמי שכירות

4 ס"ח 188, תשמ"ו, עמ' 134.
5 ע"ד 1940, תופ"י 1 כס"י 1019, עמ' 93.

בערר על קביעת דמי שכירות כאמור ינהג בית הדין לפי הכללים שבפסקה (א) לטעין 6 (1) וכן בפסקה (1) של התנאי המגביל לטעין 6 (1) לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, כאילו כלי השיט נתפס מכוה סמכויות שעת-חירום, כמשמעותם בפקודה האמורה וכאילו דמי השכירות המש" תלמים על ידי השוכני הם הפיצויים לפי המקודה האמורה, הכל בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ב) הסעיפים 11, 11א, 12, 15, 16, 17 ו-18 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, יחולו על צויר לפי תקנת משנה (א), באיגודים המחוייבים לפי הענין.

6. הסעיפים 14 ו-15 לפקודת הפרשנות⁶, יחולו על התקנות כפי שהן מתוקנות על ידי תקנות-שעת-חירום אלה, כאילו ביטלו את התקנות שבפיק הרביעי לתקנות-שעת-חירום, תשי"ז-1956, ונאו במקומן.
7. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בשבט תשי"ז (28 בינואר 1957).
8. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אגרות) (תיקון), תשי"ז-1957".

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

משה כרמל
שר התחבורה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁶ דיני ישראל ג' תשי"ה, עמ' 1.

חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון), תשי"ז-1957 *

1. בסעיף 1 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954¹ (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) במקום ההגדרות "שירות מלחמתי", "מעצמות הברית", "שלטון עויין", "תקופת מלחמת העולם השנייה" יבואו הגדרות אלה:
- "שירות מלחמתי" - שירות פעיל בצבא אחת ממעצמות הברית בתקופה שבין יום י"ז באלול תרצ"ט (1 בספטמבר 1939) ובין יום כ"ד באלול תש"ה (2 בספטמבר 1945), או באחת היחידות שלחמו במתרת נגד שלטון עויין, למעט שירות צבאי שחל עליו חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949² (להלן - חוק תש"ט);
- "מעצמות הברית" - המדינות שהוזמו על הנהגת האומות המאוחדות מיום כ" בטבת תש"ב (1 בינואר 1942) או הצטרפו אליה בתקופת מלחמת העולם השנייה, וכן שאר המדינות אשר נלחמו אותה תקופה נגד גרמניה ובני בריתה, שעה שלחמו נגדם;
- "שלטון עויין" ו"תקופת מלחמת העולם השנייה" - כמשמעותם בחוק לעשיית דין בנאצים ובעורריהם, תשי"ז-1950³;

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשי"ד (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נפרסמו בה"ח 271 תש"ד, עמ' 150.

2 ס"ח 147 תשי"ד, עמ' 76.

3 ס"ח 25 תשי"ט, עמ' 275.

3 ס"ח 37 תשי"ז, עמ' 281.

(2) אחרי התגברות "גבוה" יבואו הגוררות אלה:

"בן משפחה של גבה" -

- (1) אשה, ובכלל זה אשה הגרה יחד עם הגבה וזוהי ידועה באיבורו כאשתו;
- (2) ילד, ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ, שפרס מלאו לו שמונה עשרה שנה;
- (3) זורה, ובכלל זה הזרה חורג הזורה מאמץ, שאין לו, זולת הגבה, יותר משני ילדים הצומדים ברשות עצמם והוא אחד מאלה:
 - (א) אם נצרך שפרס מלאו לו המישים שנה;
 - (ב) אם שמלאו לו המישים שנה, ואין לו הכנסה מטפיק למחייתו;
 - (ג) אם שאין לו הכנסה מטפיק למחייתו;
- (4) אם יתום משני הוריו, אשר פרס מלאו לו שמונה עשרה שנה, ואינו משתכר למחייתו, ואין לו, זולת הגבה, את הצומד ברשות עצמו, והחסורו היה על הגבה טמוך לפני התגברותו של הגבה לשירות;

"אח" - כולל אחות;

"בצרך" - אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו ואין לו הכנסה מטפיק למחייתו; "צומד ברשות עצמו" - אדם שמלאו לו שמונה עשרה שנה ואינו נצרך; "אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו" - אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת גילו או מחלתו או ליקרו הגופני או השכלי, וכן אדם שהוכר, לפי כללים שנקבעו בתקנות, כבלתי מסוגל להשתכר למחייתו; "הכנסה מטפיק למחיית אדם" - הכנסה שהוכרה לפי כללים שנקבעו בתקנות כמטפיק למחייתו של אדם והתלויים בו; "השכר הקובע", לגבי גבה פלוני - שני שלישים מתוך כל המשכורת המשלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא 15 ושהרכב משפחתו הוא כמספר בני המשפחה של הגבה.

2. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

- 4. (א) גבה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-35%, אך היא פחותה מ-50%, ישולמו לו, כל עוד הוא גבה כאמור, דמי נכות חדשיים לכיסוי ההוצאות המיוחדות הנגרמות לו בגלל נכותו.
- (ב) דמי הנכות החדשיים יהיו בשיעור של מחצית האחוז משכרו הקובע לכל אחוז שבדרגת נכותו.
- (ג) לענין הסעיפים 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 23, 24 ו-26 לחוק זה ולענין חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953, חוק שירות הקבע בצה"ל הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד-1954, וחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955, דין דמי נכות כדין תגמול.

3. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלה:

4. תגמולים לנכים 84. גבה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% ישולמו לו, כל עוד הוא גבה של 50%-100% כאמור, תגמולים בשיעור של אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז שבדרגת נכותו.

4 ס"ח 137, תשי"ז, עמ' 6.
 5 ס"ח 163, תשי"ז, עמ' 171.
 6 ס"ח 188, תשט"ז, עמ' 135.

החלטת סעיף 4
החוקת הסעיפים
24, 23, 24

תגמול למחוסר פרנסה

34. (א) גבה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-20% והוא מחוסר פרנסה, ישולמו לו, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, ותגמולים בשווי שווה מחצית שכרו הקובע, וזה בוטף לתשלומים שהוא קיבל או זכאי לקבל לפי הטעמים 4 ו-14.

(ב) "גבה מחוסר פרנסה" - הוא גבה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, חוץ מתגמולים או דמי נכות לפי חוק זה, ושהרכיב לרשות המוסמכת, לפי כללים שנקבעו בתקנות, כי עשה כל אשר ביכולתו כדי לקבל הכנסה כאמור.

תגמולים מיוחדים 34. (א) גבה הזכאי לתגמולים והוא נציף, ישולמו לו, במקום התגמולים האמורים בסעיף 34 או 34, תגמולים בשווי שווה של סך כל המשכורת המשולמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא 13 ושהרכב משפחתו הוא כמספר בני המשפחה של הגבה.

(ב) גבה בעל דרגת נכות מיוחדת, שנקבעה לפי כללים שפורטו בתקנות, ישולמו לו בוטף לתגמולים, כל עוד הוא בעל דרגת נכות כזו, תגמולים מיוחדים בשווי שנקבע לפי אותם הכללים.

היאום דרגת טשכורת

34. חל בזמן מן הזמנים שינוי בסולם דרגות המשכורת של עובדי המדינה, יהושבר השכר הקובע ותגמולים המיוחדים לפי סולם דרגות המשכורת המזוהה אותו זמן לפי הקבלה שקבעה הממשלה.

תיקון סעיף 7

4. בסעיף 7 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (א), לאחר המלה "תגמולי" יבואו המלים "וכל זכות אחרת";
- (2) בסעיף קטן (ב), בסופו, יבואו המלים: "ובגובה שחל עליו החוק מפותח סעיף 28 (2) - כתום שנה מהיום שבו היה לתושב קבוע בישראל".

תיקון סעיף 8

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום "בסעיף 4" יבוא "בחוק זה".

הוספת סעיף 12א

6. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

12א. (א) גבה הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת של ועדה רפואית רשאית, בתנאים שייקבעו בתקנות, לערער עליה בפני ועדה רפואית עליונה.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית, בתנאים שייקבעו בתקנות, לערער בפני ועדה רפואית עליונה על כל החלטת של ועדה רפואית.

(ג) אופן הרכבת ועדה רפואית עליונה, סמכויותיה ודרכי עבודתה ייקבעו בתקנות.

ועדה רפואית עליונה

תיקון סעיף 14

7. בסעיף 14 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (א) ימהקו המלים "או הועדה הרפואית";
- (2) במקום סעיף קטן (ח) יבואו סעיפים קטנים אלה:
 - (ה) החובע הרשות המוסמכת רשאית לערער על החלטת ועדת ערעור לפני בית המשפט העליון כבית משפט לערעורים אזרחיים, אך אין לערער אלא במקרה משפטי בלבד.
 - (ט) שר המשפטים יקבע בתקנות את המועד להגשת הערעור לפי סעיף קטן (ח), את אופן הגשתו ואת סדרי הדיון בו.

- החלפת סעיף 17
8. במקום סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
17. (א) גנה שמדינה זרה או אחד ממנדטותיה משלמים לו או לזכותו ושלומים תקופתית קצוצים עקב גנות שלקה בה אגב שירות מלחמתי, יופחתו ושלומים אלה מן התגמולים או מזמי הגבות שנכח וכאז להם לאותה תקופה שבעדה משתלמים לו אותם השלומים.
- (ב) שר האוצר ישאי, בחקנות, לקבוע כללים בדבר הישוב ההתחנה האמורה ודרכי ביצועה.
- (ג) נכה כאמור בסעיף קטן (א) חייב להודיע לרשות המוסמכת על התשלומים המשתלמים לו, שיעוריהם ומועדיהם ולמסור לה כל פרט נוסף שתדרוש ממנו בענין זה הרשות המוסמכת.
9. הסעיפים 18 עד 21 לחוק העיקרי – בטלים.
10. בסעיף 22 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "לועדה רפואית ולועדת ערעור" יבוא "לועדה רפואית, לועדה הרפואית העליונה ולועדת הערעור";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "ועדה רפואית וועדת ערעור" יבוא "ועדה רפואית, ועדה רפואית עליונה וועדת ערעור".
11. במקום סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
28. חוק זה לא יהול אלא על גכה תושב קבוע בישראל, כל עוד הוא תושב כאמור, אם –
- (1) היה לתושב קבוע בישראל עד יום כ"ו בטבת תשי"ד (1 בינואר 1954) או
- (2) היה לתושב קבוע בישראל לראשונה אחרי יום כ"ו בטבת תשי"ד (1 בינואר 1954) ונבצר ממנו להיות לתושב קבוע בישראל במועד מוקדם יותר מהמת העזרו מן האריך כל התקופה שבין יום ה' באייר תש"ח (14 במאי 1948) לבין המועד שהיה לתושב ישראל כאמור עקב ההגבלות שהוטלו על היציאה מהמקומות שבהם היה תושב באותה תקופה."
12. (א) תחילתו של חוק זה – למעט הסעיפים (1), (2), (4), (6), (7), (10) ו-11 – היא ביום י"ג באב תשט"ו (1 באוגוסט 1955).
- (ב) תחילתו של סעיף (1) היא ביום תחילתו של החוק העיקרי.
- (ג) תחילתם של סעיפים (2), (4), (6), (7), (10) ו-11 היא ביום פריסום חוק זה ברשומות.
13. (א) במידה שהדבר דרוש לסיום החישובים לתקופת החשבון שהתחילה ביום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955) ולכל תקופת חשבון קודמת לה –
- (1) יצוגו לפי הסעיפים 18 עד 21 לחוק העיקרי על אף ביטולם בחוק זה, ולפי סעיף 17 לחוק העיקרי כפי שעמד ערב תחילתו של חוק זה;
- (2) סעיף 18 לחוק תשי"ט יוסף לחול על אף ביטולו בחוק הנכס (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשט"ו–1955;
- (3) תקופת החשבון שהתחילה ביום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955) מסתיימת ביום י"ב באב תשט"ו (31 ביולי 1955).

7 ס"ה 188, תשמ"ו עמ' 130.

(ב) מי שזכאי לדמי נכות או לתגמולים על פי חוק זה וקיבל מאת אוצר המדינה תשלומי תגמולים או תשלומים אחרים על השבון התקופה שלאחר תחילת חוק זה, יראו תשלומים אלה ככספים שקיבלם מראש על השבון הנמנע לו מיום תחילתו של חוק זה.

(ג) על אף האמור בסעיף 7(ב) לחוק העיקרי, לא תישמע הטענה שבקשה לתגמול או לזכות אחרת הוגשה באיחור זמן, ובלבד שהוגשה לא יאחר מיום התשעים לאחר פרי טומו של חוק זה ברשומות.

(ד) כדי להסיר ספק נאמר בזה, כי על אף האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי, כל טובת הנאה, חדשה או נוספת, שהוענקה לאדם על פי חוק זה, לא תגיע לו לגבי התקופה שלפני י"ג באב תשט"ו (1 באוגוסט 1955); אולם —

(1) הוראה זו אינה פוגעת בתחילתו של סעיף 1(1);

(2) נכה שהחוק העיקרי חל עליו מכוח סעיף 28(2) שבו, לא יהיה זכאי לטובת הנאה שהוענקה על פיו, לגבי תקופה שלפני פרסום חוק זה ברשומות.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק נכי רדיפות הנאצים תשי"ז-1957 *

הגדרות

1. בחוק זה —

"נכה" — אדם שלקה בנכות מחמת מחלה, הזמנית מחלה או חבלה, ואשר אילו לא הנאמר בהסכם בין מדינת ישראל לבין הריפובליקה הפדראלית של גרמניה מיום כ"ב באלול תשי"ב (10 בספטמבר 1952) ובמכתב מס' וא' שבו, היה זכאי בגלל נכותו לתגמול, קיצבה או פיצוי אחר מאת הריפובליקה הפדראלית של גרמניה;

"נכות" — איבוד הכושר לפעול פעולה רגילה, בין גופנית ובין שכלית או פחיתותו של של כושר זה.

רשות מוטמכת

2. שר האוצר ימנה רשות מוטמכת לצורך חוק זה (להלן — הרשות המוטמכת). הודעה על מינויה ומענה תפורסם ברשומות.

נכה זכאי לתגמולים

3. נכה יהא זכאי לתגמולים לפי חוק זה, אם נתקיימו בו שלושה אלה:

(1) עלה לישראל לפני יום כ"ב בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1953) תביום כ"ט באזר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) היה ולאחר מכן נשאר אזרח ותושב ישראל;

(2) דרגת נכותו אינה פחותה מ-25%;

(3) לא קיבל ואינו זכאי לקבל תגמול, קיצבה או פיצוי אחר בגלל נכותו ממל מקור אחר.

* נקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק דברי הסבר נהפרכה בה"ח 286, תשי"ז, עמ' 112.

תגמולים	<p>4. (א) נכה הזכאי לתגמולים ישולם לו, כל ימי חייו, על ידי אוצר המדינה תגמול חדשי בסכום המורגב משנים אלה: (1) 500 פרוטה לכל אחוז נכות; (2) תוספת הרוקן המשתלמו בווקופה עליה משתלם התגמול על שכר שסכומו כסכום המשולם לנכה על פי פסקה (1). (ב) התגמול ישולם מיום כ"ז באדר ב' ה'שי"ד (1 באפריל 1954).</p>
הקטנת תגמולים	<p>5. נכה הזכאי לתגמולים והוא מוחזק, ללא תשלום, במוסד ציבורי לנכים או לקשישים או במוסד ציבורי אחר כיוצא בזה שהוכרו על ידי משרד הסעד לצורך חוק זה, יוקטן התגמול החדשי שהוא זכאי לו לפי סעיף 4 ב"75% כל עוד הוא מוחזק במוסד כאמור.</p>
בקשות	<p>6. (א) התובע תגמול לפי חוק זה יגיש לרשות המוסמכת בקשה בצירוף ראיות הדרושות להוכחת תביעתו, כפי שייקבע בהקנות. (ב) הזכות לתבוע תגמול נאמור תחישן כיום שגתיים מיום פרסומו של חוק זה ברשומות.</p>
החלטת הרשות המוסמכת	<p>7. (א) הרשות המוסמכת תדון בבקשה בהקדם האפשרי, ותחליט אם נתקיימו לגבי התובע התנאים המפורשים בסעיף 3, למעט פסקה 2. (ב) הודעה על החלטת הרשות המוסמכת תישלח למבקש בדואר רשום; היתה החלטתה שלילית – תפרש הרשות המוסמכת את נימוקיה.</p>
קביעת דרגת נכות	<p>8. אושרה בקשה לפי סעיף 7, תעביר הרשות המוסמכת, תוך שלושים יום, את כל המס"מכים לוועדה רפואית שבתמנתה לענין סעיף 8 לתוספת החמישית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953¹ (להלן – חוק הביטוח), לשם קביעת דרגת הנכות לפי מבחנים ובהתאם לעקרונות שיקבע השר בהקנות.</p>
ערר	<p>9. הנכה או הרשות המוסמכת רשאים, בתנאים שייקבעו בתקנות, לערור על החלטה של ועדה רפואית בפני הוועדה הרפואית לערעורים שבתמנתה לענין סעיף 9 לתוספת החמישית לחוק הביטוח.</p>
קביעת דרגת נכות שנית	<p>10. (א) הרשות המוסמכת וכך הנכה רשאים לדרוש, עם תום כל שלוש שנים מיום שנקבעה לאזורונה דרגת הנכות, לקבוע שנית את דרגת הנכות של נכה, וממועד הקביעה החדשה ישולם התגמול לאורו נכה לפי קביעה זאת. (ב) על קביעת דרגת נכות כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיפים 8 ו"9.</p>
הסיון תגמול	<p>11. תגמול אינו ניתן להעברה, לשעבוד או למשכון ואין להטיל עליו עיקול, אלא לשם המטחת פרעונם של מזונות אשה או ילדיה או של מילוח שניתנו לנכה מאוצר המדינה או בערבות המזינה או מקרן שהמזינה ערבה להפסדיה, ובשיעור שאינו עולה על מוציאת התגמול המשתלם לנכה.</p>
תגמול ישולם ביתר	<p>12. שולם לנכה תגמול למעלה מן המגיע לו, ושאינו הרשות המוסמכת לעכב מתגמוליו, בשיעור שאינו עולה על מחצית התגמול המשתלם לו, עד כדי הסכום שישולם למעלה מן המגיע.</p>
הזמן לנכיות תגמול	<p>13. נכה שלא גבה תגמול תוך שגתיים מיום שהתגמול הוצע לתשלום, פקעה זכותו לקבלו, אלא אם כן הורתה הרשות המוסמכת הוראה אחרת.</p>

1 פ"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

14. (א) לא ישולם לנכה תגמול לגבי תקופה שבה הוא נמצא מחוץ לישראל שלא למטרת רישוי, אם תקופה זו עולה על ששה חדשים.
- (ב) נכה המרצה עונש מאסר, לא ישולם לו תגמול בעד תקופת מאסרו, אך הרשות המוסמכת רשאית להורות שהתגמול או חלק ממנו ישולם לאדם שהנכה חייב במזונותיו.
15. רשאית הרשות המוסמכת, בהסכמת הנכה, אם היא סבורה שהדבר יעזור לשיקומו, להמיר לו את תגמוליו במענק חד-פעמי, שלא יעלה על סך התגמולים שנכה בדרגת נכותו בזמן ההמרה זכאי לקבלם במשך המש שנים, ומיום ההמרה ואילך לא יהיה הנכה זכאי לתגמול לפי חוק זה; הרשות המוסמכת רשאית לקבוע תנאים לדרכי השקעתו של מענק כאמור.
16. (א) שר המשפטים ימנה ועדת עררים או ועדות עררים לצורך חוק זה.
- (ב) ועדת עררים תהיה של שלושה; יושב ראש הועדה יהיה שופט.
- (ג) הודעה על מינוי ועדת עררים ועל מענה הפורטם ברשומות.
17. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת הרשות המוסמכת רשאי לערור עליה לפני ועדת העררים תוך ארבעה עשר יום מיום שהגיעה אליו ההודעה על החלטת הרשות המוסמכת, אולם רשאית הועדה להאריך לו את מועד הערר לתקופה נוספת שלא תעלה על ארבעה עשר יום.
- (ב) הערר יוגש לוועדה בכתב בשני טפסים. אחד מהם תשלח הועדה לרשות המוסמכת.
- (ג) ועדת העררים רשאית לאשר את החלטת הרשות המוסמכת או לשנותה.
- (ד) מי שהגיש ערר רשאי, הוא או בא כוחו, לבוא לפני ועדת העררים ולטעון את טענותיו.
- (ה) אדם הבא לפני ועדת העררים כבא כוחו של עורר, לא יהיה זכאי לשכר טרחה אלא באישור ועדת העררים על פי בקשתו ובשיעור שחקבע הועדה.
- (ו) ועדת העררים תתן גימוקים להחלטתה.
- (ז) יושב ראש ועדת העררים ישלח מיד, בדואר רשום, העתק החלטת הועדה לעורר ולרשות המוסמכת.
18. הרשות המוסמכת רשאית לחזור ולהחליט בכל ענין החלטה שונה מן הקודמת, אם החלטה הקודמת הושגה על ידי מעשה או מחדל המהווים עבירה פלילית, או, אם נתגלה על סמך ראיות, כי יסודה בטעות.
19. הרשות המוסמכת רשאית, מטעם מיוחד שיצויין על-ידיה, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה או בתקנות שהותקנו על-פיו לעשות דבר, למצט הגשת ערר.
20. (א) לרשות המוסמכת, לוועדת עררים, לוועדה רפואית, ולועדה הרפואית לערעורים יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניק לוועדת החקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה.²
- (ב) הרשות המוסמכת, ועדת עררים, ועדה רפואית והועדה הרפואית לערעורים לא יהיו קשורים בטדרי הדין ובדיגי הראיות, אלא יפעלו בדרך שייראה מועיל ביותר לבירור השאלות העומדות להכרעתם.
21. נכה הזכאי לתגמולים יקבל על חשבון המדינה, בתנאים ולפי כללים שייקבעו בתקנות, טיפול בנכות שבגללה הוכר כנכה הזכאי לתגמולים, בכל עת שיתגלה צורך בו.

² חוקי איי, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

בסעיף זה "טיפול" – טיפול רפואי ובכלל זה טיפול חירורגי, בדיקות רפואיות, אישפוז, טיפול בית, אספקת רפואות, מכשירים רפואיים, תרופות, מכשירים אורטופדיים, מכשירי תנועה לקיטעים ומשותקים וכלבי בחיה לעיוורים והשתתפות בהוצאות החזקתם של כל אלה.

עבור 22. אדם שמסר במזיד לרשות המוסמכת, לועדה רפואית ולועדה הרפואית לערעורים או לועדת עררים ידיעה כוזבת, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס שלוש מאות לירות.

23. הזכות לתגמולים לפי חוק זה אינה עוברת בירושה. אין ירושה לתגמולים

24. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להקנות תקנות בגל ענין הנוגע לביצוע תקנות

25. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות – דרכי התשלום

(1) סדרי תשלום התגמולים המגיעים לגכים לפי חוק זה עד תחילתו, ומעדי תשלומם;

(2) כי תגמולים או מענקים לפי חוק זה ישולמו באמצעות המוסד לביטוח לאומי.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

תיקון טעות

בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, השי"ז-1957, שנתפרסם בספר החוקים 223, השי"ז, עמ' 79, בסעיף 23 (2), במקום "בלתי תלוי ממקור" צ"ל "בלתי תלוי במקור".